

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 6T/85/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119014232
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Filo
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119014232.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, samosudcom JUDr. Marekom Filom, v trestnej veci obžalovanej N. F. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. na hlavnom pojednávaní dňa 08.09.2020

rozhodol:

Obžalovaná:
N. F., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom G.,

sa uznáva za vinnú, že

obžalovaná N. F., ktorá sa od XX.XX.XXXX nachádzala vo výkone trestu odňatia slobody, v období od mesiaca marec 2013 až doposiaľ v G. ani na inom mieste na území slovenskej republiky úmyselne riadne a včas neplatila výživné na svojho maloletého syna I. K., narodeného XX.XX.XXXX, umiestneného v období od 21.03.2013 do 29.12.2016 a od 01.08.2018 až doteraz do ústavnej starostlivosti H. pre deti a rodiny B. č. 66 (detský domov T. B.) a v období od 29.12.2016 do 01.08.2018 zvereného do spoločnej pestúnskej starostlivosti manželov L. K. a W. K., bytom V. Z., i keď jej vyživovacia povinnosť vyplývala priamo zo Zákona o rodine a výška vyživovacej povinnosti jej bola určená aj:

- rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 02.06.2014, sp. zn. 20P/40/2013-63, právoplatným dňa 25.07.2014 a to tak, že je povinná mesačne platiť na výživu maloletého syna Nicolasa výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred na účet X. domova B.,

- uznesením T. súdu Trnava zo dňa 21.11.2016, sp. zn. 37P/21/2016-37, právoplatným dňa 29.12.2016 a to tak, že je povinná mesačne platiť výživné na maloletého I. vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa, vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred na účet príslušného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny,

- rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 05.09.2018, sp. zn. 17P/34/2018-38, právoplatným odo dňa 11.10.2018 a to tak, že je povinná prispievať mesačne na výživu maloletého I. vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet Detského domova B.,

a hoc si obžalovaná bola vedomá tejto vyživovacej povinnosti voči maloletému synovi I. K., neprejavila dostatočnú snahu nájsť a udržať si stále zamestnanie a zabezpečiť si pravidelný zdroj príjmov, z ktorého by mohla vyživovaciú povinnosť riadne plniť, pričom vo výkone trestu odňatia slobody jej boli vykonané zrážky na výživnom v období september 2017 až máj 2018 spolu vo výške 205,57 Eur, v apríli 2020 poukázala na účet X. domova T. B. jednorazovú platbu vo výške 30 Eur, čím jej za obdobie od mesiaca marec 2013 až doposiaľ vznikol dlh na výživnom vo výške 2184,81 Eur, pričom obžalovaná N. F. takto konala napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 16.03.2017, sp. zn. 5T/28/2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 07.11.2017, sp. zn. 3To/67/2017-157, bola právoplatne odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona
teda

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a uvedený čin spáchala, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená,

čím spáchala

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák.

Za to sa

odsudzuje

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovanú na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

o d ť o v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní, po to čom obžalovaná neurobila žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. zák., vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, výsluchom svedkov W. O. a S. N. a postupom podľa § 269 Tr. por. sa súd oboznámil s rodným listom a potvrdením o návšteve školy mal. I. K., s rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 02.06.2014, sp. zn. 20P/40/2013, s uznesením Okresného súdu Trnava zo 21.11.2016, sp. zn. 37P/21/2016, s rozsudkom Okresného súdu Trnava z 05.09.2019, sp. zn. 17P/34/2018, s rozsudkom Krajského súdu Trnava zo 07.11.2017, sp. zn. 3To/67/2017, s uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 22.03.2013, sp. zn. 20P/40/2013, so správami ÚPSVaR Trnava, správami zo Sociálnej poisťovne a so správami na obžalovanú vrátane jej výpisu priestupkov a odpisu registra trestov.

Časť hlavného pojednávania súd vykonal v neprítomnosti obžalovanej za splnenia zákonných podmienok podľa § 252 ods. 2 Tr. por. Obžalovaná pre prípad prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody súdu uviedla adresu pre doručovanie písomností, pričom bola samosudcom výslovne poučená podľa § 65 a 66 Tr. por., § 252 ods. 2 Tr. por. Následne doručované predvolanie na hlavné pojednávanie sa po jej prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vrátilo súdu ako nedoručené z dôvodu „adresát neznámy“.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní súd hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku, tento napĺňa všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. a dopustila sa ho obžalovaná, ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt.

Rodným listom I. K. bolo preukázané, že jeho biologickou matkou je obžalovaná. Tá bola rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 02.06.2014, sp. zn. 20P/40/2013-63 zaviazaná mesačne platiť na výživu syna Nicolasa výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred na účet Detského domova B.. Následným uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 21.11.2016, sp. zn. 37P/21/2016-37 jej bola uložená povinnosť mesačne platiť výživné na syna I. vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred na účet príslušného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Následným rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 05.09.2018, sp. zn. 17P/34/2018 bola zaviazaná prispievať mesačne na výživu syna I. vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet Detského domova B..

Svedkovia W. O. a S. N. potvrdili, že obžalovaná výživné na tak na účet ÚPSVaR ako ani na účet Detského domova B. neplatila okrem jednej platby, keď v apríli roku 2020 detskému domovu poukázala jednorazovú platbu 30 Eur.

Zo správ z výkonu trestu odňatia slobody súd zistil, že obžalovanej za obdobie od septembra 2017 až do mája 2018 bolo z pracovnej odmeny strhnuté na výživné syna I. K. spolu 205,57 Eur.

Zo správ na obžalovanú súd zistil, že v žalovanom období nebola evidovaná na príslušnom úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a nepoberala žiadne dávky. Pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody bola v žalovanom období zamestnaná u troch zamestnávateľov. Ani jeden pracovný pomer netrval dlhšie ako 2 týždne.

Vyššie uvedené skutočnosti obžalovaná nepopierala. Bránila sa iba tým, že pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody (2017) nemala z čoho výživné platiť, pretože bola nemajetná a v podstate na ulici.

Argumentáciu obžalovanej, že pre nepriaznivú finančnú situáciu výživné nemala z čoho uhrádzať súd neakceptoval. Obžalovanej je nutné zdôrazniť, že bola na svojho syna zaviazaná prispievať mesačne sumou 30% zo sumy životného minima. Ide o najnižšie možné výživné, ktoré je obžalovaná povinná platiť vždy a za každých okolností (aj počas výkonu trestu odňatia slobody) okrem prípadu, že by tu existovala objektívna skutočnosť nezávislá na jej vôli, ktorá by jej výživné v tomto rozsahu neumožňovala plniť. Za takúto okolnosť určite nemožno považovať situáciu, keď si inak fyzicky zdravá osoba, ktorej nič objektívne nebráni si nájsť a udržať prácu, dobrovoľne zvolí nezamestnaný a nemajetný spôsob života.

Tým, že obžalovaná ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt s individuálne určenou povinnosťou najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného, naplnila všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

S poukazom na skutočnosť, že aktuálne stíhanú trestnú činnosť obžalovaná páchala od roku 2013 až doposiaľ a to i po tom, ako bola rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 16.03.2017, sp. zn. 5T/28/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 07.11.2017, sp. zn. 3To/67/2017 právoplatne uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. bolo plne na mieste jej konanie kvalifikovať aj podľa ods. 3 písm. písm. b), písm. c) Tr. zák.

Pri úvahe o druhu a výmere trestu, pri rešpektovaní zásad ukladania trestov tak, ako to predpokladá ustanovenie § 34 Tr. zák., prihliadol súd na spôsob spáchania činu úmyselným konaním obžalovanej nesúceho znaky absolútnej ľahostajnosti voči vlastnému dieťaťu, následok tohto jej konania v podobe porušenia druhového objektu chráneného Trestným zákonom, zavinenie vo forme nepriameho úmyslu (§ 15 ods. 1 písm. b) Tr. zák.), pohnútku, absenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zák., existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., pričom prihliadol i na jej osobu, jej pomery a možnosť jej nápravy s tým, že v tomto smere majú nepochybný význam najmä údaje z jej odpisu registra trestov, z ktorého vyplynulo, že doposiaľ už bola 6-krát súdne trestaná prevažne pre opakujúcu sa majetkovú trestnú činnosť, avšak i prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., ktorého sa dopustila vo vzťahu k svojej dcére a za spáchanie ktorého bola potrestaná 2ročným nepodmienečným trestom odňatia slobody. Vychádzajúc z trestnej sadzby ustanovenej v § 207 ods. 3 Tr. zák., ktorú bolo potrebné upraviť postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. súd nadobudol presvedčenie, že na obžalovanú, ktorá si zjavne vôbec neuvedomuje spoločenskú závažnosť svojho ľahostajného prístupu k rodičovským povinnostiam, je nutné na dosiahnutie účelu trestu pôsobiť trestom odňatia slobody na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 28 mesiacov, na ktorého výkon ju súd zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Súd dodáva, že vyvodu trestnoprávnej zodpovednosti v tejto veci nebránil tzv. materiálny korektív v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák., keďže s poukazom na spôsob spáchania činu a jeho následok je stupeň závažnosti činu vyšší ako nepatrný.

Skutkovú vetu tohto rozsudku súd čo do výšky zameškaného výživného upravil v zmysle § 122 ods. 13 Tr. zák.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.